

Eesti kutokai

ku – kurk
to – tomat
ka -kasvumaja
i – kilemaja

1 Puhkab naine, puhkab mees ja kaks last kes nende ees.
Kas on homme nagu eile? Kaarti vaatab „eile-meile“?
Või on seal miskit muud, kolme asemel kaks kuud,
Ja siis algab tants ja trall, talvel soe tuba, häll!

2 Kolmed, kahed ja üks U, öine orientiir on kuu.
Las numbrid numbroid segavad, nad meile infot jagavad.
Kuid luuletus see hoopis sellest, kuidas lahkus mõistus vellest.
Ja kuidas varsti pole süüa. Ja kes siis süüdi? Keda lüüa?

3 Meil suvi ees ja kevad pikk, sügisel las mees teeb „trikk“.
Aga plaani peaks talvel, siis on kergem Siimul, Mallel.
Tomatla ja Kurgimaja, meil on tuhandeid neid vaja.
Aga ladvik imeb mune, vänta tõmbab labi une.

4 Naaber kasvatas „tomatti“, kasutas ta tihti „matti“,
Valvur, brigadiir, kaks naist, tollel hundil oli vaist.
Oli siis ja on ka hetkel, to must hunt on siin ju retkel.
Lähtel töötas teema kaasa, kallid kaunis abikaasa!

5 Ma ei maleta ta nime, ajudes vist paks on vine.
Aga toda hunti palun, õigem oleks siin vist Anun,
Et ta tõuseks korraks õhku, viskaks välja palju põhku.
Ja siis taastaks tolle maja, mida läheb talvel vaja!

6 Kallis kaasa, kallid musi, oled sina tema susi.
Sul ka Lähtel oli taim, aita neid, kel varsti vaim,
Külatab kesk: päeva-ööd, siis kui sina miskit sööd.
Aga nende sahvri tühi, nälgi siis viskab musta vihi!

7 Kui teil on ka mõni sõber, kes on hunt, ei ole põder.
Kes ei ole koer ja kana, tuleb samuti teil taha.
Siis te jõud on palju suurem, ja „Спасибо“ palju kuumem.
Seni aga pea plaani, ara joo end täis siin maani!

8 Kurki kasvatas meil rannik, tema seis on hetkel – kannik.
Õigem oleks kannikad, vene keeles sõna „ад“
Neist on jäänud hale vari, palju hõredam neil kari,
Neil ei ole enam punte, vähe vanu-noori hunte!

9 Nende majade karkassid, hetkel valudes grimassid.
Postid mädanenud juurelt. APPI, kuidas mõelda suurelt?
Kuidas seletada neile, päästmisvõimalus on meile.
Vigla tuleb lüüa maha, taimed panna ette-taha!

10 Estikos on mitu hunt, mõistus teritab seal punti.
Loodan suudab kilet toota, teised hundid hiljem „joota“.
Kaared teevad puidust-rauast, pääseb mõni hing siis hauast.
Sest see kurk võib olla söök, kellel talvel tühi köök!

11 Hundid loevad mu luulet, mõnel värisevad huuled,
Mõni lihtsalt liiga väike, elus pole olnud päike.
Kuid kui aju teeb kord „Klõps“, siis on koertele see „Lõks“.
Ulguma siis hakab punt, Mühka näeb ju kes on hunt!

12 Tähtis on nii start, kui algus, tähtis samuti ka valgus.
Organ murrab praegu juurt, imeb miskit-miskit suurt!
Siis kui kaart ja laud on tühi, põllul parandavad rühi.
Mõelge korraks hundid vanad, koerad, lambad on ju kanad!

Autor: Mühka - Must üksik hunt kes austab
Kirjutatud: 22-27.02.2016
Korrektor: Mühka
Mühka luule: www.atnobe.ee/luule

Luuletus sellest, et stimuleerida kurgi ja tomati kasvatajaid, et vaja on kiirelt ja efektiivselt tõsta toidu tootmist. Aga seda on meil hädasti talveks vaja! Sest nälg on ees ! Selle nälja nimeks on „vikat“!

Hetkeseis: Mühkat: ei looeta, ei kuulata, ei austata, ei diskuteerita, ...

Aga varsti (see aeg pole enam kaugel) tekib „vaikus“. Ja siis jõuame punkti, kus keegi ütleb:
„Aga lähme küsime mida Mühka arvab sellest!“ - siis läheb lahti!

Lugupidamine